

то дръжи Христовото място, грѣховеты, които съ исказани приисповѣдътъ, длъженъ е никому да ги неизявява, ни да ги обличава не токмо съ волѣ, иъ нито съ неволѣ когато ся принуждава отъ нѣкого.

Ако бы нѣкой владѣтель, или граждансъкъ сѫдъ зановѣдалъ, и съ сила прииждаелъ священика, да искаже нѣкъкъ въ грѣхъ на духовныя си сыни, и ако бы съ врешеніе и съ мажки и съ смирѣ бы застрашавалъ, и убѣждавалъ за да изяви и ѿчій грѣхъ, то священикъ е длъженъ по добре да умре; и съ мѣщаническъ вѣнецъ да ся увѣячае, нежели да отрѣши печать-ть на исповѣдъ-та, и тайнѣтъ Божия да предаде въ явленіе, като изявлява грѣховеты на духовныя си сыни: Защото по добре е на духовныя отецъ за не изявленіето на исповѣдъ-та да понесе и да претърпи времененъ смирѣ отъ человѣци-ты които убиватъ тѣлото, а душѣтъ не можатъ да убиятъ, нежели да ся казни отъ Бога съ вѣчна смирѣ за неизявленіето.